

PARAGON, GOLA **Pressbook**

Czołówka:

Reżyser: Stanisław Jędryka

Scenariusz: Adam Bahdaj

Muzyka: Waldemar Kazanecki

Zdjęcia: Stanisław Loth

Montaż: Urszula Śliwińska

Produkcja: Polska

Rok produkcji: 1970

Czas trwania: 97 min.

Obsada:

Marian Tchórznicki jako Marian Tkaczyk "Paragon"
Roman Wilhelmi jako Roman Wawrzysiak, brat
"Królewicza"

Józef Nalberczak jako Piłkarz Wacek Stefanek

Janusz Smoliński jako Boguś "Perełka"

Jerzy Porębski jako Julek Wawrzysiak "Królewicz",
kapitan Huraganu

O filmie:

Chłopcy z dwóch dzikich drużyn piłkarskich, "Syrenki" i "Huraganu", walczą o boisko wśród ruin. Paragon, as "Syrenki", podkrađa piłkę z ligowego klubu "Polonia". Słynny piłkarz Stefanek demaskuje chłopca, koledzy odwracają się od niego. Paragon oddaje piłkę. Nawiązuje się przyjaźń między nim a Stefankiem, który obiecuje zostać trenerem "Syrenki". Chłopcy przebaczą Paragonowi kradzież i zgłaszają drużynę do turnieju amatorów. Muszą kupić koszulki i emblematy. Niestety, matka Paragona przez pomyłkę wydaje zawartość klubowej kasy. Chłopiec pożycza pieniądze od szefa "Huraganu" w zamian za podpisanie zgłoszenia do konkurencyjnej drużyny. I chociaż szybko zwraca pożyczoną sumę, nie odzyskuje podpisanego dokumentu. Załamany, postanawia popłynąć kajakiem na Jawę wraz z poznanym nad Wisłą bezdomnym Milkiem. Policja udaremnia te plany. Szef "Huraganu" prześladowuje Paragona, który, uciekając przed nim, spada z rusztowania. Osłabionemu składowi "Syrenki" udaje się wywalczyć zwycięstwo w turnieju. Ze zdobytym pucharem koledzy odwiedzają Paragona w szpitalu.

<http://www.filmweb.pl/film/Paragon+gola-1969-8534/descs>

[filmweb.pl]

O twórcy:

Stanisław Jędryka

Urodzony w 1933 roku.

Reżyser i scenarzysta filmowy, twórca klasyki polskiego filmu dla dzieci i młodzieży.

Filmografia (jako reżyser):

1992 - CZY KTOŚ MNIE KOCHA W TYM DOMU? Reżyseria, Scenariusz,

1989 - PO WŁASNYM POGRZEBIE Reżyseria,

1989 - URODZONY PO RAZ TRZECI Reżyseria,

1988 - BANDA RUDEGO PAJĄKA Reżyseria, Scenariusz,

1987 - SAMI DLA SIEBIE Reżyseria,

1986 - KINO OBJAZDOWE Reżyseria,

1986 - PIES NA ŚRODKU DROGI Reżyseria,

1985 - JESIENIĄ O SZCZĘŚCIU Reżyseria,

1985 - PORWANIE Reżyseria,

1984 - UMARŁEM, ABY ŻYĆ Reżyseria,

1982 - DO GÓRY NOGAMI Reżyseria,

1981 - AMNESTIA Reżyseria, Scenariusz,

1981 - PRZYPADKI PIOTRA S. Reżyseria,

1979 - ZIELONE LATA Reżyseria, Dialogi,

1978 - ZIELONA MIŁOŚĆ Reżyseria,

1976 - NAJLEPSZE W ŚWIECIE Reżyseria, Scenariusz,

1976 - SZALEŃSTWO MAJKI SKOWRON Reżyseria,

1974 - KONIEC WAKACJI (1974) Reżyseria,

1973 - STAWIAM NA TOLKA BANANA Reżyseria,

1972 - PODRÓŻ ZA JEDEN UŚMIECH Reżyseria,

1971 - KAMIZELKA Reżyseria, Scenariusz,

1971 - PODRÓŻ ZA JEDEN UŚMIECH (serial tv) Reżyseria,

1970 - WAKACJE Z DUCHAMI Reżyseria,

1969 - DO PRZERWY o : 1 Reżyseria,

1969 - PARAGON GOLA Reżyseria,

1967 - KATARYNKA Reżyseria,

1966 - POWRÓT NA ZIEMIĘ Reżyseria,

1965 - WYSPA ZŁOCZYŃCÓW Reżyseria,

1962 - DOM BEZ OKIEN Reżyseria,

1961 - ŚWIADECTWO URODZENIA Współpraca reżyserska,

1959 - MIEJSCE NA ZIEMI Współpraca reżyserska,

1958 - STADION Reżyseria,

1958 - WOLNE MIASTO Reżyser II,

1957 - SPOTKANIA Asystent reżysera,

1956 - ZIMOWY ZMIERZCH Współpraca reżyserska,

<http://filmpolski.pl/fp/index.php/111803>

Adam Bahdaj

Autor wielu książek dla młodzieży, napisał m.in. „Wakacje z duchami” czy „Stawiam na Tolka Banana” – książki już kultowe. Na podstawie powieści „Do przerwy 0:1” powstał serial pod tym samym tytułem oraz film „Paragon gola”. Kontynuacją przygód bohaterów jest powieść „Wakacje z duchami”.

Głównymi bohaterami „Do przerwy 0:1” jest Perełka, Mandżaro i Paragon oraz ich koledzy z ulicy Górczewskiej, z dzielnicy Wola w Warszawie. Są to głównie chłopcy biedni, czasem chodzą głodni, ich trampki się rozlatują, a domy to często rumowiska – zniszczone przez wojnę kamienice. Chłopcy ci są jednak, mimo wszystko, optymistami. Jak np. Paragon, czyli Maniś: „Ubrał się szybko. (...) Garderoba bowiem składała się z dziurawych trampek, połatanych welwetowych spodni i trykotowej koszulki. Jedynym szczegółem, który temu ubiorowi nadawał nieco świetności, była nowa czapka „kolarka” z małym, podwiniętym daszkiem. Z fantazją nasunął ją na głowę, pobieżnym spojrzeniem sprawdził swój wygląd w wyszczerbionym lustrze i gwizdząc „Nicolo, Nicolo, Nicolino...” wyszedł z pokoju.” Chłopcy mają wielką pasję – jest nią piłka nożna. Grają na kawałku wolnego od gruzów placu, zwykłą szmacianką. Ale ile w te mecze wkładają uczuć! Ile sił, ambicji! Mandżaro, który jest liderem w grupie chłopców, postanawia założyć prawdziwą drużynę piłkarską – zostaje ona nazwana „Syrenką”, a sam Mandżaro jej kapitanem. Chłopcy zmagają się ze swoimi przeciwnikami z Woli – drużyną „Huragan”. W wyniku pewnych perypetii na boisku zjawia się Wacek Stefanek, czołowy gracz „Polonii” i wielki idol chłopców. Wzruszony, przypominając sobie swoje chłopięce lata, kiedy sam stawiał pierwsze kroki na boisku, postanawia pomóc chłopcom w treningach. A treningi to ważna rzecz, bo „Syrenka” postanawia wziąć udział w turnieju. Wszystko układa się już prawie dobrze, ale niestety Paragon wpada w kłopoty. Jego ciocia wydaje pieniądze, które chłopiec, jako skarbnik drużyny, trzymał w domu. Paragon, unosząc się honorem, nie przyznaje się do tego. Jedyną osobą, która jest w stanie pożyczyć mu pieniądze, jest Królewicz – chłopiec z drużyny „Huraganu” – zaciekle wrogów „Syrenki”. Paragon w zamian za pieniądze podpisuje oświadczenie, że będzie grał w „Huraganie”. Jak dalej potoczy się ta historia? Czy Paragon będzie grał w „Huraganie” i zdradzi swoją drużynę? Co na to chłopcy? Jak potoczy się turniej? Zachęcam do szukania odpowiedzi na te pytania.

Adam Bahdaj w rewelacyjny sposób przedstawił nie tylko obraz zrujnowanej po wojnie Warszawy, w której powoli odbudowuje się nie tylko domy, ale i wszelkie dziedziny życia, codzienności. Autor świetnie zarysował także pewne środowisko – dorastających chłopców,

k którzy często muszą sobie radzić sami, na których bardzo szybko „spadła” dorosłość. Bahdaj skupia się na zmaganiach jednego z głównych bohaterów – Paragona – chłopca mądrego, bystrego, honorowego, ale na jego przykładzie pokazuje, że czasem nie warto unosić się ambicją, tylko szczerze opowiedzieć o swoich kłopotach, poradzić się przyjaciół. Jest to naprawdę dobra lektura, myślę, że nie tylko dla młodzieży i fanów piłki nożnej.

<http://wloclawskie24.pl/articles/11780-do-przerwy-0-1-recenzja>

Marta Milewska, 31/07/2012, [wloclawskie24.pl]